Dosar nr. 4-176/2025 4-25114530-38-4-11082025

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

04 martie 2026

mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central

Instanța având în componență:

Președintele ședinței, judecător

Iurie MOVILĂ

Grefier

Mircea DOLGHI

Cu participarea:

Agentului constatator

Nicolae DUDNIC

În lipsa:

Victimei

Nina CUCU

Făptuitoarei

Inna REPIAHOVA

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională inițiată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Nicolae Dudnic, în privința Repiahova Inna, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în sat. Slobozia-Hodorogea, com.Cihoreni, r-nul Orhei, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional,

C O N S T A T Ă :

1. Repiahova Inna, la 25 mai 2025, în intervalul de timp 12:00-17:00, aflându-se în satul Cihoreni, raionul Orhei, la 25, nu a îndeplinit obligațiile de întreținere, educare ce a dus la lipsa de supraveghere a copiilor Repiahova Margarita și Chiorescu Nicoleta, comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal.

2. La 07 august 2025, agentul constatator al IP Orhei, Nicolae Dudnic, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 548056, prin care a constatat comiterea de către Repiahova Inna a contravenției prevăzute de art.63 alin.(2) din Codul contravențional.

3. La 11 august 2025, conform art.395 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost remis spre examinare, conform competenței, la Judecătoria Orhei, sediul Central.

4. Acțiunile făptuitoarei de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 63 alin. (2) din Codul contravenţional, potrivit căruia constituie contravenţie *neîndeplinirea obligaţiiunilor de întreţinere, de educare şi instruire.*

5. În şedinţa de judecată, *agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Șoldănești, Victoria Bunduc*, a susținut procesul-verbal în totalitate și a solicitat ca, Repiahova Inna să fie recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional, cu aplicarea unei sancțiuni contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Făptuitoarea Repiahova Inna în şedinţa de judecată, nu s-a prezentat, iar instanța de judecată examinând materialele dosarului și ținând cont de prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravențional și termenul rezonabil de examinare a acestor categorii de cauze a dispus continuarea examinări cauzei în absența petentului și a agentului constatator.

6. Verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul verbal cu privire la contravenţie sub aspectul îndeplinirii condiţiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanţa de judecată reţine următoarele.

7. *În drept,* în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

8. Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

9. Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, **63-66**, 316-318[1], 320, 336 din acelaşi cod.

10. Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolele 63-65 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la articolele 63-65 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

11. Prevederile art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional stipulează, că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

12. În conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

13. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală.

14. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

15. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, făptuitorul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

16. În asemenea situaţie, în vederea respectării garanţiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria MAI06 548056 (5991938589723597) din 07 august 2025.

17. *Sub aspectul legalităţii procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât si din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii si dreptăţii, consacrate expres în art. 5 si 7 din Codul contravenţional.*

18. Legea contravenţională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru

încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

19. Aşadar, instanţa de judecată reţine că, procesul verbal a fost întocmit şi perfectat în prezenţa făptuitoarei, cu specificarea drepturilor şi obligaţiilor prevăzute de art. 384, 387 şi 448 din Codul contravenţional, precum şi decizia de remitere pentru examinare conform competenţei în instanţa de judecată, în temeiul art. 395 din acelaşi cod, fapt ce se confirmă prin semnăturile acesteia la rubricile respective.

20. La fel, este consemnat dreptul de a solicita un apărător sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitoare în condiţiile lipsei de necesitate, iar faptul invocat de făptuitoare precum că nu i s-a permis de agentul constatator, instanța de judecată îl consideră ca o poziție de apărare, or făptuitoarea nu a prezentat careva probe precum că a depus careva plîngeri pe acțiunile agentului constatator.

21. Subsecvent, din cercetarea actului menţionat, instanţa constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură

despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

22. Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravenţională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale şi să prevadă, în mod rezonabil, în funcţie de circumstanţele cauzei, consecinţele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei, dar în privinţa temeiniciei acesteia se va expune *infra.*

23. Mai mult ca atât, făptuitoarea a avut suficient termen pentru aşi prezenta probele în apărarea sa şi i s-a oferit dreptul să explice poziţia sa cu referire la învinuirea adusă în instanţa de judecată.

24. În acelaşi context, instanţa reiterează că procesul verbal cu privire la contravenţie, în sensul art. 442 Cod Contravenţional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, *în prezenţa făptuitorului* sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenţie este necesar de a fi descrisă fapta, în aşa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

25. Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravenţional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Șoldănești, Victoria Bunduc, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

26. Regulile nominalizate sunt dictate inclusiv din faptul că prin reţinerea eventuală a diferitor erori formale invocate de părţi în procesele contravenţionale, în asemenea situaţii ar fi imposibil de susţinut că statul îşi va mai onora obligaţiile procedurale pozitive de a investiga efectiv o cauză, după cum reiese inclusiv conform § 41 al Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepţia de neconstituţionalitate a articolelor 445 şi 461 din Codul contravenţional *(nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie).*

27. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie,* instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată şi de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravenţional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

28. Totodată, instanţa evidenţiază că forţa probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franţei*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

29. În această ordine de idei, instanţa remarcă că făptuitoarea Repiahova Inna este învinuită de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravenţional.

30. Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenţie şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravenţional, instanţa de judecată reţine că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe:

-procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi numărul MAI06 548056 (5991938589723597) din 07 august 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Orhei, Nicolae Dudnic,

prin care ultimul a constatat fapta prejudiciabilă, statuând asupra vinovăţiei Repiahova Inna;

- ordonanța procurorului Procuraturii Orhei, Victoria Burlacu din 17 iunie 2025;

- procesul-verbal de audiere a victimei Cucu Nina din 05 august 2025;

- procesul- verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional, Repiahova Inna din 07 august 2025.

31. Instanţa subliniază astfel că, fapta contravenţională săvârşită de către făptuitoare a fost constatată personal de agentul constatator şi a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 548056 (5991938589723597) din 07 august 2025.

32. Din analiza actului menţionat, care în situaţia relatată *supra* şi în condiţiile art. 425 alin. (2) - (5) din Codul contravenţional constituie o probă pertinentă şi concludentă cazului, instanţa a stabilit cu certitudine că, Repiahova Inna, nu și-a îndeplinit obligațiunile de educare și instruire a copiilor minori Repiahova Margarita și Chiorescu Nicoleta, prin faptul că, în acestea din urmă au comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal.

33. De altfel, fiind audiată Repiahova Inna a menționat că, recunoaște faptul că a lăsat copii fără supraveghere.

34. În argumentarea tezelor, instanţa notează că reieşind din at. 8 alin. (2) al Legii privind drepturile copilului nr.370 din 30.11.2023, răspunderea pentru creşterea copilului şi pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor legali/responsabililor legali ai acestuia. Ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea, educarea şi întreţinerea copilului.

35. Iar art.32 al Legii menţionate supra prevede că, încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravenţională sau penală, în conformitate cu legislaţia.

36. În subsidiar, instanţa mai statuează că Convenţia ONU privind drepturile copilului prevede în art.18 alin.(1) că statele părţi vor

depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului, iar părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali, sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului, aceştia trebuind să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

37. La rândul său, conform art. 53 alin. (2) din Codul familiei, părinţii poartă răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de îngrijire şi educaţie a copilului.

38. Respectiv, potrivit art. 60 alin. (1) şi (2) din acelaşi cod, părinţii au dreptul şi sunt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat, dar tot ei poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

39. În aceste condiţii, instanţa notează că anume părintele urma să vegheze activităţile copilului, mediul său social, grupurile de interese, la caz însă fiind neglijate de către mama Repiahova Inna a acestor obligaţii.

40. De altfel, în accepţia instanţei, obligaţia de întreţinere și educare a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere, iar aceasta se datorează faptului că copiii minori sunt temporar incapabili să-şi asigure de sine stătător existenţa, mai mult ca atât, aceştia necesită a fi educaţi şi învăţaţi de a-şi satisface pe viitor, adică la atingerea vârstei de majorat, existenţa proprie.

41. Această obligaţie derivă din teza că familia reprezintă pentru el, la o scară primordială, o imagine a societăţii în care va trebui cândva să se integreze şi tot ea va lasa amprenta adâncă asupra personalităţii copilului orientând în partea viaţa sa, iar *a contrario*, în cazul neglijării

obligaţiilor de intruire şi de educare a copilului la vârsta nominalizată, urmările se idetifică ulterior cele mai deseori în acţiuni delincvente etc.

42. În continuare, conform jurisprudenţei relevante a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: ...în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei* (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

43. În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar şi apreciate de instanţe, iar instanţa reţine că încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este una temeinică, iar fapta contravenţională imputată făptuitoarei a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare confirmate prin probele cercetate în şedinţă de judecată.

44. Respectiv, fapta şi vinovăţia făptuitoarei au mai fost stabilite şi cu ajutorul prezumţiei de legalitate a procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 548056 (5991938589723597) din 07 august 2025, actul fiind emis cu respectarea tuturor condiţiilor de fond şi de formă prevăzute de lege, dar şi cu prezumţia de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumţii consacrate expres în art. 425 alin. (2) şi 442 alin. (1) din Codul contravenţional, care în opinia instanţei, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanţa europeană îl dă acestei noţiuni (*Salabiaku împotriva Franţei*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

45. Conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului şi în Decizia *Haiducu şi alţii contra României* din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenţie nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumţie relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumţie fără de care ar fi practic imposibil să sancţionezi încălcările legislaţiei, intrând în competenta poliţiei.

46. În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că întra-devăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către Repiahova Inna, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte şi pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenţiei imputate acesteia, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la articolul 63 alin. (2) a Codului contravenţional.

Pe lângă aceasta, instanţa nu a determinat nici alte circumstanţe prevăzute în art. 441 al Codul contravenţional, care ar înlătura răspunderea contravenţională.

47. În continuare, instanţa reţine că dosarul contravenţional în privinţa lui Repiahova Inna pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravenţional a fost expediat în instanţa de judecată pentru examinare în fond, cu recomndarea de aplicarea unei sancţiuni *sub formă de amendă.*

48. În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

49. Astfel, în calitate de circumstanţe atenuante instanţa de judecată apreciază în contextul art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, recunoașterea vinovăției, iar în calitate de circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitoarei, instanţa de judecată nu identifică nici un argument în acest sens.

50. Referitor la personalitatea făptuitoarei, instanța de judecată reține în anterior, făptuitoarea a mai fost atrasă la răspundere contravențională și sancționată cu muncă neremunerată în folosul comunității.

51. Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei*, instanţa de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravenţional şi în limitele stabilite de art. 63 alin. (2) din Codul contravenţional, or în conformitate cu art. 22 din Constituţia R. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată prevede o sancţiune cu *amendă de la 9 la 18 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore*.

52. Instanţa de judecată mai evidenţiază că orice sancţiune juridică, inclusiv cea contravenţională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancţiunea maximă, or sancţiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societăţii, ci de prevenire a săvârşirii faptelor ilicite şi de educare a persoanelor vinovate.

53. La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravențional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepţia contravenţiei prevăzute la art. 78^1 , pentru care acordul persoanei nu este necesar.

54. În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitoarei, care şi-a expus poziţia faţă de acuzaţia adusă, de

împrejurările săvârşirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul ei la momentul constatării faptei şi de faptul prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu se atestă la materialele cauzei informaţii privind alte antecedente penale sau contravenţionale.

55. În baza celor enunţate *supra*, având în vedere circumstanţele cauzei şi faptul recunoaşterii vinovăţiei de către făptuitoare, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa de judecată constată vinovăţia lui Repiahova Inna, în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (2) din acelaşi cod şi îi aplică făptuitoarei o sancţiune sub formă de amendă în cuantumul minim aplicabil, de 9 (nouă) unităţi convenţionale, după cum statuează imperativ sancţiunea normei speciale şi care reprezintă echivalentul sumei de 450 (patru sute cinci zeci) lei.

56. De asemenea, instanţa va informa pe Repiahova Inna că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, aceasta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

57. În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitoarea este susceptibilă de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată consideră că în privinţa lui Repiahova Inna a putut fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mai redus de severitate şi la limita minimă a acesteia, în cuantumul nominalizat, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitoarei, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptei comise de acesta.

58. În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se recunoaşte vinovată Repiahova Inna în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravenţional şi i se aplică acesteia o sancţiune cu amendă în cuantum de 9 (nouă) unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 450 (patru sute cinci zeci) lei.

Se explică lui Repiahova Inna că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,

judecător

Iurie MOVILĂ